

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 30.11.2009
KOM(2009)194 endelig/2

2009/0060 (COD)

BERIGTIGELSE

Ophæver og erstatter dokument KOM(2009) 194 endelig af 21. april 2009.
Vedrører den franske originalversion og andre sprogversioner, retsgrundlaget for retsakten ("artikel 181a"), s. 4

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

af 30.11.2009

om ændring af forordning (EF) nr. 1905/2006 om oprettelse af et instrument til finansiering af udviklingssamarbejde og om ændring af forordning (EF) nr. 1889/2006 om oprettelse af et finansieringsinstrument til fremme af demokrati og menneskerettigheder på verdensplan

BEGRUNDELSE

Der er inkonsekvens blandt de forskellige finansielle instrumenter, der anvendes i Fællesskabets eksterne samarbejdspolitikker, navnlig vedrørende, hvilke omkostninger i forbindelse med skatter, afgifter, told og andre gebyrer der kan finansieres af Fællesskabet.

Instrumentet til finansiering af udviklingssamarbejde og instrumentet for menneskerettigheder er de eneste, der ikke indeholder en mulighed for dispensation fra princippet om, at sådanne ikke kan afholdes af fællesskabsfinansieringen. For de øvrige instrumenter er det fastlagt, at fællesskabsbistanden i princippet ikke kan anvendes til finansiering af sådanne omkostninger. De giver således mulighed for en vis fleksibilitet afhængigt af den enkelte sags omstændigheder, og den kompetente anvisningsberettigede kan derfor i givet fald beslutte at godtage deres dækning af hensyn til programmernes og projekternes vellykkede gennemførelse.

Denne fleksibilitet er imidlertid af afgørende betydning i visse tilbagevendende situationer, hvor der opstår en blokering, fordi der ikke findes fritagelsesordninger, eller sådanne ikke kan anvendes i praksis (f.eks. på grund af modtagerlandets ekstremt komplekse procedurer). Under sådanne omstændigheder kan den stringente ordlyd i udviklingsinstrumentet og menneskerettighedsinstrumentet vanskeliggøre den aktion, der finansieres af bistanden, navnlig for menneskerettighedsprojekter. Det bør ligeledes understreges, at forbuddet mod finansiering af betaling af skatter, for så vidt angår den nuværende ordlyd, ikke vedrører skatter, der skal betales "i modtagerlandene", hvilket tilføjer et fortolkningsproblem (især ved regionale projekter). Et andet eksempel er de lokale afgifter (svarende til merværdiafgifter), som ikke kan refunderes, når der ikke findes fritagelsesordninger, og således oppebæres af kontrahenten som følge af det strenge forbud mod dækning af afgifter.

Eksempelvis opstår der gerne vanskeligheder i følgende tilfælde men ikke udelukkende i disse tilfælde:

- For lokale indkøb af mindre værdi og/eller beløb, der kan refunderes, men hvor momsfrigtagelsesordningerne i modtagerlandet enten ikke findes eller kun vanskeligt kan bringes i anvendelse.
- Dækning af merværdiafgifter over fællesskabsbistand på betingelse af, at disse afgifter ikke kan refunderes, og at basisretsakten ikke udelukker det, er forudsat i gennemførelsesbestemmelserne til finansforordningen (artikel 172a, stk. 2, litra c)). Enhver støtte under central forvaltning fordrer ikke forudgående godkendelse fra det land, hvor projektet gennemføres. Hvis lovgivningen i dette land ikke omfatter nogen fritagelsesordning, skal støttemodtageren oppebære udgiften til merværdiafgiften eller lokale afgifter svarende til merværdiafgiften uden mulighed for refundering over EU-midler.
- For så vidt angår menneskerettighedsprojekter er visse lande i betragtning af de særlige omstændigheder, der karakteriserer interventionen, ikke begejstrede for at indrømme fritagelser for projekter, som de ikke understøtter. Da der ikke findes konventioner om afgiftsfrigtagelse for projekter, der finansieres af Fællesskabet, skal disse afgifter således betales af de støttemodtagende organisationer. Det kan bremse projekternes gennemførelse, navnlig politisk ømtålelige projekter.

Endelig bør det understreges, at selv om en aktion på visse betingelser kan finansieres i sin helhed over den eksterne bistand, er denne ikke altid tilstrækkelig til at dække afgiftsbetalinger, som jo ikke er støtteberettigede. Fuld finansiering gælder under alle omstændigheder kun aktionens støtteberettigede omkostninger.

I betragtning af ovenstående og under hensyntagen til udviklingen i modtagerlandenes skattelove synes det af afgørende betydning, at der indføres tilstrækkelig fleksibilitet for at sætte den kompetente anvisningsberettigede i stand til fra sag til sag at vurdere behovet for at acceptere dækning af afgifter over fællesskabsfinansieringen under udviklingsinstrumentet og menneskerettighedsinstrumentet, som den anvisningsberettigede har mulighed for inden for rammerne af andre instrumenter for Fællesskabets eksterne bistand, når sådanne afgifter ikke forekommer overdrevne.

Det foreslås derfor, at de relevante bestemmelser i disse to instrumenter tilpasses bestemmelserne i de øvrige instrumenter.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

af 30.11.2009

om ændring af forordning (EF) nr. 1905/2006 om oprettelse af et instrument til finansiering af udviklingssamarbejde og om ændring af forordning (EF) nr. 1889/2006 om oprettelse af et finansieringsinstrument til fremme af demokrati og menneskerettigheder på verdensplan

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 179, stk. 1, og artikel 181 A,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

efter proceduren i traktatens artikel 251¹, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) For at gøre Fællesskabets eksterne bistand mere effektiv og gennemsigtig blev der i 2006 indført nye rammer for planlægning og levering af bistand, omfattende forordning (EF) nr. 1085/2006 af 17. juli 2006 om oprettelse af et instrument til førtiltrædelsesbistand², forordning (EF) nr. 1638/2006 af 24. oktober 2006 om almindelige bestemmelser om oprettelse af et europæisk naboskabs- og partnerskabsinstrument³, forordning (EF) nr. 1934/2006 af 21. december 2006 om oprettelse af et instrument til finansiering af samarbejdet med industrialiserede og andre højindkomstlande og -territorier⁴, forordning (EF) nr. 1717/2006 af 15. november 2006 om oprettelse af et stabilitetsinstrument⁵, forordning (Euratom) nr. 300/2007 af 19. februar 2007 om oprettelse af et instrument for samarbejde om sikkerhed på det nukleare område⁶, forordning (EF) nr. 1889/2006 af 20. december 2006 om oprettelse af et finansieringsinstrument til fremme af demokrati og menneskerettigheder på verdensplan⁷, og forordning (EF) nr. 1905/2006 af

¹ Europa-Parlamentets udtalelse af XX (endnu ikke offentliggjort i EUT), Rådets fælles holdning af XX (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Europa-Parlamentets holdning af XX (endnu ikke offentliggjort i EUT).

² EUT L 210 af 31.7.2006, s. 82.

³ EUT L 310 af 9.11.2006, s. 1.

⁴ EUT L 405 af 30.12.2006, s. 37.

⁵ EUT L 327 af 15.11.2006, s. 1.

⁶ EUT L 81 af 22.3.2007, s. 1.

⁷ EUT L 386 af 29.12.2006, s. 1.

18. december 2006 om oprettelse af et instrument til finansiering af udviklingssamarbejde⁸.

- (2) Gennemførelsen af disse forordninger har vist, at der er inkonsekvens med hensyn til dispensation fra princippet om ikke at dække omkostninger i form af skatter, afgifter, toldafgifter og andre skattemæssige afgifter over Fællesskabets finansiering. I lyset heraf foreslås det at ændre de relevante bestemmelser i forordning (EF) nr. 1905/2006 og (EF) nr. 1889/2006, så de tilpasses i forhold til bestemmelserne i de øvrige instrumenter.
- (3) I overensstemmelse med traktatens artikel 5, stk. 3, går denne forordning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå det tilstræbte mål -

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Artikel 25, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1905/2006 affattes således:

"2. Fællesskabets bistand må i princippet ikke anvendes til at betale skatter, told og andre afgifter i modtagerlandene."

Artikel 2

Artikel 13, stk. 6, i forordning (EF) nr. 1889/2006 affattes således:

"6. Fællesskabets bistand må i princippet ikke anvendes til at betale skatter, told og andre afgifter i modtagerlandene."

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 30.11.2009.

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

⁸ EUT L 378 af 27.12.2006, s. 41.